

שריטה במרפק השירה

רוני סומק במוזיאון רמת גן

רוני סומק, מתוך הקטלוג המלווה את התערוכה:
שיר לפתיחה:
שריטה במרפק השירה

יש משוררים שהם רופאי עינים
המטפטים טפות להרחבת אישון השמים ונוצה
נושרת מקטן צפור פצועה נלפדת בסוף השורה.

יש משוררים שהם אורתופדים
המפיקים לצפור את עמוד השדרה ואצבעם,
קמו גנב, מטפסת על מרזב החליות
שפקיר הגב.

יש משוררים שהם רופאי אליל המחפשים
מלה שתגמד את קולות הצפורים
לסולו חליל.

יש משוררים שהם רופאי שנים
המלה הזאת נוקטת להם בשפתים.

יש משוררים שהם תמיד תחבשת
המלים הן אנטבייטיקה הנמרחת מתחתה
הצפורי מטפורה על שריטת הנצח
במרפק השירה.

(מתוך: "המתופף של המהפכה").

אוצר: מאיר אהרונסון

תערוכה של ציורים של רוני סומק במוזיאון לאמנות ישראלית ברמת גן, שוב, כי רוני הוא משורר העוסק בשירתו ובאמנות הציור. שוב, כי הציורים טובים. שוב כי רוני עובד כל העת ואינו נרגע לרגע. שוב, כי אני אוהב את העבודות ואת המשורר. שוב, כי המחווה הזו של ציורי משוררים המשובצים בשירים זו כמעט המושלמות של התרבות. שוב, כי השירה והציור חד הם. שוב, כי רק המילים המדודות מתאימות לקו וכתם מדויקים. שוב, כי המוזיאון מנסה בכל כוחו להביא בפני הצופה לא רק ציור אלא גם תרבות.

קבוצת העבודות של רוני סומק מביאה בשערי המוזיאון את הפורטרטים של מיטב המשוררים. משוררים שגם אם אינם חיים יותר יצירתם ומילותיהם ממשיכות לחיות ולהחיות. במעיין תמונה קבוצתית שבה מופיעים המשוררים שהם בני שיחו של רוני סומק נעמדו הגדולים שבהם בשורה אחת והתקבצו כמו מנהיגי מדינות בוועידה חשובה ל- "פוטואופ" המתבקש. אבל כאן התמונה הקבוצתית היא יותר מתמונה קבוצתית. היא אמירה המחברת את השם לכאן. את החיים למתים. את השירה לציור ואת רוני סומק למוזיאון. שווה.

